

7 mart 2015-ci il

Yolun, sözün sağlığı...

...Fikrət Qoca poeziyası oyaq və çevik poeziyadır. O, milli şeirimizin bətnindən doğub. Onun mahiyyətində həmişə müasirlik duyğusu, zaman və insan problemləri, insan düşüncələri yığcam, lakonik deyim tərzii ilə daha çox diqqəti çəkir.

Fikrət Qoca sözünün ana laylası Kotanarxdan başlasa da, sonradan sözün və sənətin yolları genişləndi, dillər, rənglər dəyişdi, amma insanlığın bir ortaq məxrəcə gəlmə məqamları dəyişmədi. Bu, Fikrət Qoca şeirində sevgi və təbəssüm, insanın yaşadığı dünya ilə barışmaq, savaşımaq məqamları idi.

Fikrət Qoca poeziyasının bədii idrak imkanları çox genişdir. Burada siyasi-publisistik ovqat da var, sevgi havasından doymayan tərcüməsiz təbəssüm ovqatı da... Amma bütün bunlar poetik qanunların tələbləri ilə ətə, qana dolur.

Fikrət Qoca daxilən azad şairdir. Onun şeirlərindəki azadlıq havası poetik obraz kimi mücərrəd, ritorik anlayış deyil, əksinə, insanın daxili məntiqi, mənəvi ehtiyaclarına söykənən azadlıqdır. Şair həmişə sözün havasını kəlmə-kəlmə, ağac-ağac ürəyindən keçirib və bu gün də keçirir. O, sevginin bənövşə bəndinə də düşüb, yaşının gizlində göynəyən kədərində də, amma heç vədə ürək üzən təəssüf hissi keçirməyib. Həmişə şeirlərində müdrik düşüncələr qənaətinə gəlib.

Ömrünün 80 yaşında da sözün cavanlığını yaşayır Fikrət Qoca. Onun şeirlərinin ideya əlvanlığı son dərəcə zəngindir. Bu əlvanlığa tale yangıları ilə bərabər vətəndaşlıq yangısı da qoşulur. Onun əsərlərində poetik əxlaq heç vədə didaktik səciyyə daşımır, ona görə də şairin dünyəvi, ən fərdi intim hissləri belə həyat həqiqətlərinin işığına yönəlir. Bu işığın özünəməxsus həyat gücü, yumor ehtiyacları da sözün mənə gücünü artırır.

Dünya şair ürəyində döyünür... Fikrət Qoca poeziyası isə həmişə bu dünyanın içində çevikdir. O, həm də üsyan-kardır, dəliqanlıdır, kövrəkdir, qəzəbini də gizlətmir, uşaq sadələvhlüyünü də.

Bütün zamanlarda bədii söz zamanın güzgüsündə öz əksini tapır. Bu güzgülər bütöv güzgülər də ola bilər, sınımış güzgülər də. Bu baxımdan Fikrət Qoca şeirində həmişə zamanın hadisələrinə vətəndaş münasibəti daha çox diqqəti cəlb edir.

Dünya həmişə səksəkəlidir. Lirik qəhrəman sınıan ağacın, uçan yuvanın, dağılmış evin ağrısını dünyanın dərdi kimi yaşamağı bacarır. Bu ağrı-acılar içində o, ovuna bilmir. Şair dünyanı qabarlı əlləri ilə isidən insanın səmimiyyətini, onun böyüklüyünü nikbin fəlsəfi ümumiləşdirmələrlə canlandıraraq diqqəti çəkən maraqlı poetik mənərə yaradır!

*Dünyanın xəritəsinə,
Dünyanın altı qitəsinə,
yəni bir varaq kağıza
büküb bir fəhlə öz nahar yeməyini.
Dürməkdə bir alcə çörək.
Yanında ona münasib yavanlığı.
Bir də çörəyi qoyan qadının
Səhər öz ərinə göstərdiyi mehribanlığı.
Dünyaya bax, ortaya qoyulub,
bir fəhlə süfrəsi olub...*

Budur insanları tamaşaya çağıran şairin güvəndiyi, sevindiyi həyat notları. Bu poetik ideyalarla zəngin olan bədii nümunədə şair dünyəvi mətləbləri, dünyəvi sevgiləri özünəməxsus şəkildə bir araya gətirir, həyat sevgiləri isə heç vədə tükənmir.

...Sözün sağlığı, yolun sağlığı, canın sağlığı ilə, ustad!

İnqilab İSAQ

Gəncə